

Ordføreren: Med Hensyn til den ærede Krigsministers Bemærkninger om det nye Uendingsforslag til § 1, skal jeg i al Korthed erindre, at der staaer ikke, at Linien drages „fra den Aa“, men der staaer „fra Ubløbet i Kallebodstrand af den Aa“ o. s. v., og derfor troer jeg ikke, at der vil kunne herse nogen Meningsforskjellighed i den Retning, som Krigsministeren antydede. Jeg skal imidlertid gjerne conferere med Udvalget derom. Hvad angaaer den foreslaaede Tilføining til § 2, skulde jeg foretrække, da dette stiller sig i Formen som et nyt Forslag, medens derimod vort Forslag til en ny § 5 stiller sig som Fortolkning, at opsætte hele Discussjonen om, hvorledes § 3 i Placaten af 13de October 1824 er at forstaae, til vi komme dertil. Med Hensyn til Realiteten af den nye Tilføining skal jeg bemærke, at det vel neppe vil være rimeligt, at i Løbet af et Par Aar nogen saa stor Bebyggelse af det paagjældende, i og for sig ikke brede, Belte vilde finde Sted, at det skulde i nogen væsentlig Grad forøge Bæmselighederne ved eventueliter at anlægge Fæstningsværker og foretage den fornødne Ryddeliggjørelse for deres Skyld; thi for det Første er det dog ikke sandsynligt, at Bebyggelsen, som hidtil ikke har været meget hurtig paa dette Belte, nu pludselig skulde tiltage saa stærkt, medens vi lige udenfor, paa et stort bredt Belte, hvor man hidtil har været underkastet de samme Indskrænkninger, som ved Bygninger indenfor Linien, bliver fri derfor; thi den Omstændighed, at det ydre Belte bliver gjort fordeelagtigere at bygge paa, end det hidtil har været, maatte aabenbart, naar Alt forøvrigt var lige, snarere være en Grund til, at der bygges mindre paa den ringere Deel, der bliver tilbage, underkastet de gamle Indskrænkninger, end tidligere har været Tilfældet, og det er ret forklarligt, at dette Belte, uagtet det ligger saa fordeelagtigt i og for sig, med Hensyn til Bebyggelse og Beboelse dog hidtil ikke har været synderligt benyttet i den Retning, idet man maa erindre, at disse Bygninger hidtil have været og fremdeles ville blive underkastede den overordentlig store Fare at skulle ryddes bort, som Placaten i det Mindste siger, uden nogen Godtgjørelse i paakommende Tilfælde, naar det forlanges til Fæstningens

Forsvar. Jeg veed nu meget godt, at der er reist og kan reises mange Tvivl, om man i paakommende Tilfælde kan forlange, at det skulde ske aldeles uden Godtgjørelse; men uden her at yttre mig over, hvorvidt disse Tvivl maatte være begrundede eller ikke, skal jeg blot bemærke, at, saalange dette Spørgsmaal staaer uafgjort, og dog, i det Mindste efter den umiddelbare Opfattelse, helder til den Retning, at der ingen Godtgjørelse vil være at vente, saa vil det være temmelig betænkeligt for en Mand at bygge paa dette Belte, og han vil ikke let gjøre det, uden i de enkelte Tilfælde, hvor det er ham i allerhøieste Grad magtpaaliggende; men saadanne Tilfælde vilde rimeligvis være overmaade faa, og jeg er temmelig overbevist om, at desaaersag i Løbet af et Aarstid, eller maaaske 1¼ Aar, som vil medgaae, forinden en saadan Lov om Befæstningen bliver fuldt færdig i alle Instancer, vil der rimeligvis ikke være synderlig flere Bygninger paa det omtalte Belte, end der er nu i dette Dieblif.

Mourier: Hvis jeg ikke misforstod den ærede Ordfører, blev det af ham antydet, at den videre Discussjon om Fortolkningen af § 3 i Placaten af 13de October 1824 kunde udsættes, indtil den af Udvalgets Fleertal foreslaaede nye Paragraph blev sat under Forhandling; men da det af den høitærede Krigsminister til § 2 stillede Uendingsforslag jo allerede nu er under Forhandling, og der efter Forhandlingens Afslutning skal afstemmes over samme, saa troer jeg rigtignok, at det nu er Tiden til at udtale sig om, hvorledes Placatens § 3 retteligen skal forstaaes. Det er almindeligt anerkjendt, af hvor overordentlig stor Vigtighed denne Sag er, og det ikke blot for dem, der eie Grunde og Bygninger i den Omkreds udenfor Byen, hvorom der her er Spørgsmaal; men vistnok ikke mindre for Kjøbenhavns Commune (Hør!), og jeg maa aldeles tiltræde den Ansøelse, at det er i høieste Grad ønskeligt, at der, saasnart som muligt, derom tages en endelig Bestemmelse. Skulde det muligen vise sig, at de Tvivl, der have reist sig med Hensyn til det Terrain, som skal blive indenfor den nye Demarcationslinie, ikke for Tiden ville kunne løses, og der altsaa nu ikke forsaavidt kunde opnaaes en